

Японцитѣ първи премахнали плитката на главата, макаръ, чѣ тя се смѣтала за нѣщо свещенно.

Излишно е да се казва, че днесъ Япония е една отъ най-силнитѣ, богати и модерни държави, а голѣмитѣ градове, както и въ Китай не отстѫпватъ на европейските.

Облѣклото на срѣдноевропейските народи преди християнството.

Галия и впоследствие Франция продължила цивилизацията на Гърция и Римъ, като станала представителка на класическото облѣcko, онова облѣcko, което се налага отъ вѣковетѣ като не-раздѣлна естественна частъ на човѣшкото тѣло, елегантно и красиво за всѣка епоха.

Въ първите времена галитѣ, като всички народи презъ детския (дивашкия) периодъ на своето развитие носили кожи закопчани на рамото съ крайницитѣ, или съ бодилъ, кичели се съ пера и женитѣ носѣли огърлици отъ черупки.

Презъ тази епоха разработването на металитѣ било непознато. Оржието било камъкъ, понеже огъня не билъ още въ употреба.

Втория периодъ на развитието е много късъ, понеже започнали сношенията съ римлянитѣ и Галия влиза въ историята.

Тогава вече знаяли да тѣчатъ платове. Можетѣ носѣли широкъ пантолонъ, дълъгъ до глезена, завързанъ съ връвъ. Отпосле започнали да го скъсяватъ. Дрехата била стегната безъ ржави, разбира се отъ два четвъртити плата, а върху раменетѣ малка намѣтка съ капишонъ.

Женитѣ носили широка туника съ, или безъ ржави. Отпреде вързвали нѣщо като пристилка. Туниката била синя или червена. Богатитѣ носили мантия отъ вълна, различно боядисана, завързана на рамото съ ширити, или закопчана. Носили я повече отворена отпредъ.

Беднитѣ ходили боси, а богатитѣ -- съ сандали.

Свещеницитѣ (друиди) носили бѣли мантии съ златни или червени линии. На главата имали вѣнецъ отъ джбови листа и свещенодействували подъ вѣковнитѣ джбови дървета.

При всички германски племена въ Срѣдна Европа, бакъреночервената коса се смѣтала за красива, затова другоцвѣтнитѣ коси боядисвали съ канѣ.

Изобщо предпочитали се яркитѣ бои